

Bryssel 30.11.2016
COM(2016) 765 final

2016/0381 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{ SWD(2016) 408 final }
{ SWD(2016) 409 final }
{ SWD(2016) 414 final }
{ SWD(2016) 415 final }

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Energiatehokkuus etusijalle -periaate on energiaunionin keskeinen tekijä, ja tällä ehdotuksella se pannaan täytäntöön.

Yksi tapa parantaa energiatehokkuutta on hyödyntää tehokkuushyötyjen valtavaa potentiaalia rakennussektorilla, joka on suurin yksittäinen energian kuluttaja Euroopassa; se käyttää 40 prosenttia loppuenergiasta. Rakennuksista noin 75 prosenttia on energiankulutukseltaan tehottomia, ja jäsenvaltiosta riippuen vain 0,4–1,2 prosenttia rakennuskannasta peruskorjataan vuosittain.

Tämän ehdotuksen päätavoitteena on nopeuttaa olemassa olevien rakennusten kustannustehokkaita peruskorjauksia. Tämä on kaikkia osapuolia hyödyttävä vaihtoehto koko EU:n talouden kannalta. Euroopan rakennusteollisuudella on potentiaalia vastata useisiin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin haasteisiin (kuten työllisyys ja kasvu, kaupungistuminen, digitalisoituminen ja väestörakenteen muutokset) ja samalla myös energiaan ja ilmastoon liittyviin haasteisiin.

Rakennusteollisuuden osuus Euroopan BKT:stä on noin 9 prosenttia, ja se työllistää suoraan 18 miljoonaa henkeä. Peruskorjaustöitä ja energiatehokkuutta parantavia jälkiasennuksia sisältävän rakennustoiminnan arvonlisäys on lähes kaksinkertainen uusien rakennusten rakentamiseen nähden, ja pk-yritysten osuus EU:n rakennussektorin arvonlisäyksestä on yli 70 prosenttia.¹

Edellä mainittujen tavoitteiden mukaisesti tällä ehdotuksella päivitetään rakennusten energiatehokkuudesta annettua direktiiviä²

- integroimalla siihen pitkän aikavälin rakennusten peruskorjausstrategiat (energiatehokkuusdirektiivin 4 artikla), tukemalla rahoituksen käyttöönottoa ja luomalla selkeä visio rakennuskannan muuttamiseksi vähähiiliseksi vuoteen 2050 mennessä;
- kannustamalla tieto- ja viestintätekniikan ja älykkään teknologian käyttöä rakennusten tehokkaan toiminnan varmistamiseksi; ja
- järkeistämällä säännöksiä, jos ne eivät ole tuottaneet toivottuja tuloksia.

Erityisesti sillä otetaan käyttöön rakennusten automaatio- ja valvontajärjestelmät vaihtoehtona fyysisille tarkastuksille, kannustetaan sähköisen liikkuvuuden edellyttämän infrastruktuurin käyttöönottoon (keskiössä ovat suuret kaupalliset rakennukset mutta julkiset rakennukset ja pk-yritykset jätetään soveltamisalan ulkopuolelle) ja otetaan käyttöön älykkäitä ratkaisuja koskeva indikaattori, jolla arvioidaan rakennuksen teknisiä valmiuksia toimia vuorovaikutuksessa asukkaiden ja sähköverkon kanssa ja hoitaa tehokkaasti toimintojaan. Tällä rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin päivityksellä vahvistetaan myös rakennusten peruskorjausten julkisen rahoituksen ja energiatehokkuustodistusten välistä

¹ Energy Renovation: The Trump Card for the New Start for Europe, 2015, JRC.

² EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

linkkiä ja tarjotaan kannustimia energiaköyhyyden torjumiseen rakennusten peruskorjausten kautta.

Energiatehokkaammat rakennukset tarjoavat asukkaalleen enemmän mukavuutta ja hyvinvointia ja parantavat terveyttä vähentämällä huonosta sisäilmasta johtuvaa sairastuvuutta ja kuolevuutta. Riittävästi lämmitetyt ja riittävällä ilmanvaihdoilla varustetut asunnot lieventävät kosteuden aiheuttamia kielteisiä terveysvaikutuksia etenkin alttiimpien väestöryhmien kuten lasten ja vanhusten ja aiemmin todetuista sairauksista kärsivien parissa.

Rakennusten energiatehokkuudella on suuri vaikutus myös asuntojen kohtuuhintaisuuteen ja energiaköyhyyteen. Energiasäästöt ja rakennuskannan tehokkuuden parannukset antavat monille kotitalouksille mahdollisuuden päästä eroon energiaköyhyydestä. Tällä ehdotuksella voitaisiin myötävaikuttaa siihen, että 515 000–3,2 miljoonaa kotitaloutta EU:ssa pääsisi eroon energiaköyhyydestä (energiaköyhyydessä elävistä kaikkiaan 23,3 miljoonasta kotitaloudesta – Eurostat).

Jotta tämän ehdotuksen vaikutukset olisivat mahdollisimman suuret, ”Älykästä rahoitusta älykkäille rakennuksille” -aloitteella pyritään saamaan aikaan laajamittaisia yksityisiä investointeja. Aloitteessa tukeudutaan Euroopan investointiohjelmaan, mukaan luettuna Euroopan strategisten investointien rahasto ja Euroopan rakenne- ja investointirahastot, ja sillä tuetaan julkisten varojen tehokasta käyttöä, tuetaan hankkeiden toteuttajia ja investoijia toteuttamaan käytännössä hyviä ideoita antamalla enemmän apua hankkeiden kehittämiseen ja tarjoamalla mekanismeja hankkeiden yhdistämiseen. Viime kädessä ”Älykästä rahoitusta älykkäille rakennuksille” -aloitteella pyritään luomaan luottamusta ja houkuttelemaan enemmän investoijia energiatehokkuusmarkkinoille.

Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon uudelleentarkasteluprosessin tulokset, jotka perustuvat laajaan julkiseen kuulemiseen, tutkimuksiin ja sidosryhmien kanssa järjestettyihin tapaamisiin. Sen tukena on käytetty arviointia ja vaikutustenarviointia.

Tähän ehdotukseen sisältyvät vain ne direktiivin artikkelit, joita on tarpeen päivittää vuoden 2030 tavoitteet huomioon ottaen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ennen tätä uudelleentarkastelua tehdyssä arvioinnissa katsottiin, että direktiivi on yhdenmukainen EU:n muun lainsäädännön kanssa. Ehdotus on yhdenmukainen myös muiden ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -pakettiin kuuluvien osien, kuten uuden energiaunionin hallintaa koskevan asetuksen ja uusiutuvia energialähteitä koskevan lainsäädännön päivityksen, kanssa. Sillä edistetään suoraan ehdotetun energiatehokkuusdirektiivin tavoitetta energiatehokkuuden parantamisesta 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja täydennetään toimenpiteitä, joita jäsenvaltioiden on toteutettava energiatehokkuusdirektiivin ja tuotteiden energiatehokkuutta koskevan EU-lainsäädännön mukaisesti. Ekosuunnittelu- ja energiamerkintälainsäädännössä asetetaan vaatimuksia *rakennuksiin liittyvien tuotteiden*, kuten lämmityskattiloiden, energiatehokkuudelle, ja jäsenvaltioiden kansallisissa rakennusmääräyksissä asetetaan vähimmäisvaatimuksia asennettavien, jälkiasennettavien tai korvattavien *rakennusten osien* energiatehokkuudelle. Rakennusten osat muodostuvat yleensä useista tuotteista, esimerkiksi lämmitysjärjestelmä koostuu lämmityskattilasta, putkista ja säätölaitteista. Yhdenmukaisuus varmistetaan tapauskohtaisesti laadittaessa ekosuunnittelua ja/tai energiamerkintää koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä ottaen huomioon direktiivin vaatimukset. Esimerkiksi

lämpöeristykselle päätettiin olla asettamatta ekosuunnitteluvaatimuksia, koska ne on jo katettu hyvin direktiivin kansallisissa täytäntöönpanotoimissa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Direktiivi perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 2 kohtaan, joka tarjoaa oikeusperustan energiatehokkuuden ja -säästöjen edistämistä koskevalle unionin politiikalle. Koska perussopimukseen sisältyy erityinen energiaan liittyvä oikeusperusta, sen käyttöä tässä ehdotuksessa pidetään asianmukaisena.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

On useita syitä siihen, miksi yhteisestä EU:n lähestymistavasta on hyötyä.

Rakennusten energiatehokkuuden käsittelystä EU:n tasolla saatava lisäarvo liittyy pääasiassa sisämarkkinoiden luomiseen. Näin tuetaan EU:n kilpailukykyä ja hyödynnetään ilmastopolitiikan ja rakennussektorin kansallisten säädösten nykyaikaistamisesta saatavia synergiaetuja kaikkialla EU:ssa.

Rahoitussektorilla tarvitaan paremmin vertailukelpoisia energiatehokkuusmittareita koko EU:ssa. Rahoituslaitokset ovat tuoneet selvästi esiin, että niin kansallisella/paikallisella kuin EU:n tasolla tarvitaan toimia, jotta lisätään julkisten ja yksityisten investointien tehokkuutta ja edistetään houkuttelevien rahoitustuotteiden kehittämistä markkinoilla.

Eri maiden rakennusmääräykset, rakennustypologiat ja paikalliset ja ilmasto-olosuhteet poikkeavat toisistaan, mutta markkinoilla on myös monikansallisia käyttäjiä. Palveluja tarjoavien ketjujen (kuten supermarkettien tai hotellien) omistajat ovat pyytäneet, että rakennusten energiatehokkuuden sertifiointimenetelmiä yhdenmukaistettaisiin ja niiden vertailukelpoisuutta parannettaisiin.

EU:n toimilla voidaan modernisoida rakennussektorin kansallisia määräyksiä, laajentaa markkinoita innovatiivisille tuotteille ja mahdollistaa alemmat kustannukset. Ennen direktiivin hyväksymistä vuonna 2002 monien jäsenvaltioiden säädöksiin ja rakennusmääräyksiin ei sisältynyt energiatehokkuusvaatimuksia tai sitä edistäviä välineitä. Vuosina 2002 ja 2010 annettujen direktiivien ansiosta kaikkien jäsenvaltioiden rakennusmääräyksissä on nyt energiatehokkuusvaatimukset olemassa oleville ja uusille rakennuksille. Vuoden 2010 direktiivin tuloksena kansalliset rakennusmääräykset ovat uudistuneet merkittävästi, kun on otettu käyttöön kustannusoptimaalisuuden käsite ja hyväksytty lähes nollaenergiarakennusten vaatimus.

Ehdotetut muutokset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisia, ja jäsenvaltioilla säilyy sama joustavuus kuin nykyisin, eli ne voivat tehdä mukautuksia kansallisten ja paikallisten olosuhteiden perusteella (esim. rakennustyyppi, ilmasto, vastaavan uusiutuvan energian teknologian kustannukset ja saatavuus, optimaalinen yhdistelmä kysyntäpuolen toimenpiteiden kanssa ja rakennustiheys).

• Suhteellisuusperiaate

Ehdotetuissa muutoksissa ei suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ylitetä sitä, mikä on asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

Kuten edellä on selitetty, EU:n energiatehokkuuspolitiikkaa on laajennettu varovaisesti rajoittamalla sen soveltamisala aloihin, joilla se on tarpeen energiatehokkuustavoitteiden

saavuttamiseksi. Tätä käsitellään vaikutustenarvioinnin 3 jaksossa. Muutosten soveltamisala on rajattu seikkoihin, jotka vaativat EU:n tason toimia.

- **Toimintatavan valinta**

Direktiivi on asianmukainen väline sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot noudattavat vaatimuksia. Samalla niille kuitenkin jätetään toimintavaraa mukauttaa vaatimuksia erilaisten kansallisten ja alueellisten erityispiirteiden perusteella. Asetus ei mahdollistaisi tällaista joustavuutta. Useat jäsenvaltiot ja sidosryhmät toivat hyvin selvästi esiin kuulemisen aikana, että tämä täytäntöönpanon ja joustavuuden yhdistelmä on paras ja oikea toimintaväline tällä alalla.

Muutosdirektiivi on myös ainoa asianmukainen säädös, koska tällä ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa direktiiviä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Voimassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit**

Arvioinnin mukaan direktiivi on toimiva ja sillä saavutetaan yleiset ja erityiset tavoitteet. Tähänastinen täytäntöönpano osoittaa yleisesti hyvää suoriutumista muiden neljän analysoidun kriteerin osalta: tehokkuus, merkityksellisyys, johdonmukaisuus ja EU:n tason lisäarvo.

Arvioinnissa tuotiin esiin seuraavat täytäntöönpanoa ja soveltamisalaa koskevat keskeiset havainnot, jotta voitaisiin parantaa tiettyjen säännösten toimivuutta ja hyödyntää teknologian edistystä vähähiilisiin rakennuksiin siirtymisen vauhdittamiseksi.

Keskeiset havainnot

On näyttöä siitä, että vuonna 2014 loppuenergian osalta päästiin noin 48,9 miljoonan öljyekvivalenttitonnin (Mtoe) lisästästöihin verrattuna direktiivin mukaiseen vuoden 2007 perustasoon. Säästöt syntyivät pääasiassa direktiivin soveltamisalalla – sisätilojen lämmitys ja jäähdytys ja kotitalouksien lämminvesi – ja merkittävän osan voidaan katsoa johtuneen tekijöistä, joihin politiikkatoimet ovat vaikuttaneet.

Vuoden 2014 luku 48,9 Mtoe vaikuttaa sen vuoksi olevan yhdenmukainen direktiiviä tukevan vuoden 2008 vaikutustenarvioinnin kanssa, jossa arvioitiin, että direktiivin ansiosta loppuenergian säästöt vuoteen 2020 mennessä olisivat 60–80 Mtoe.

Arviointi osoittaa, että direktiivin yleisrakenne – vähimmäisvaatimusten ja sertifiointin yhdistelmä – toimii etenkin uusien rakennusten osalta. Kustannusoptimaalisen menetelmän valinta kansallisten energiatehokkuusvaatimusten ohjaamiseksi kustannustehokkaammalle tasolle on osoittautunut toimivaksi.

Tavoite, jonka mukaan kaikki uudet rakennukset olisivat lähes nollaenergiarakennuksia vuoteen 2020 mennessä, on taannut tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavan vision sektorille, ja sidosryhmät ovat aktivoituneet vastaavasti. Sama tavoitetaso puuttuu kuitenkin olemassa olevien rakennusten osalta.

Tämän vuoksi rakennussektorilla on merkittävää kustannustehokasta energiansäästöpotentiaalia. Rakennusten peruskorjausasteen, -laadun ja -tehokkuuden parantaminen on suurin haaste tulevina vuosikymmeninä. Jäsenvaltioissa energiatehokkuusdirektiivin 4 artiklan nojalla laadittujen pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden pitäisi johtaa peruskorjausasteen kohoamiseen, kun otetaan käyttöön varoja ja investointeja rakennusten peruskorjauksiin. Näihin strategioihin olisi

sisällyttävä vuosiin 2020 ja 2050 ulottuva selkeä eteenpäin suuntautuva visio, jolla lähetetään asianmukaiset markkinasignaalit kotitalouksille, rakennusten omistajille/hallinnoijille, yrityksille ja investoijille.

Rakennusten energiatehokkuuden sertifiointi antaa energiatehokkaiden rakennusten kysyntään pohjautuvan markkinasignaalin, ja sillä ollaan pääsemässä tavoitteeseen, joka on kuluttajien kannustaminen ostamaan tai vuokraamaan energiatehokkaampia rakennuksia. Arviointi kuitenkin osoittaa, että kansalliset sertifiointijärjestelmät ja riippumattomat valvontajärjestelmät ovat vielä alkuvaiheissaan useissa jäsenvaltioissa ja että niiden käyttökelpoisuutta voitaisiin parantaa.

Rakennussektorin arvoketjun monimuotoisuuden ja hajanaisuuden vuoksi on haasteellista hankkia luotettavia tietoja rakennusten ominaisuuksista, energiankäytöstä ja peruskorjausten taloudellisista vaikutuksista kustannussäästöjen tai omaisuuden arvon osalta. Tämä yleinen tietojen puute vaikuttaa negatiivisesti markkinoilla vallitsevaan näkemykseen EU:n rakennuskannan kustannustehokkaasta energiansäästöpotentiaalista sekä direktiivin täytäntöönpanoon, valvontaan ja arviointiin. Olemassa olevat energiatehokkuustodistusten rekisterit tai tietokannat voivat olla keskeisellä sijalla, kun pyritään parantamaan noudattamista, lisäämään tietoa rakennuskannasta, tiedottamaan paremmin poliittisille päättäjille ja tukemaan markkinatoimijoiden päätöksiä.

Varaa parannuksiin

Arvioinnissa tuli esiin suhteellisen vähän sääntelyyn liittyviä epäkohtia. Vanhentuneita vaatimuksia voidaan kuitenkin yksinkertaistaa ja järkeistää ja niiden noudattamista parantaa hiomalla voimassa olevia säännöksiä ja yhdistämällä ne paremmin taloudelliseen tukeen. Lisäksi on tarvetta uudistaa direktiiviä teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi, lisätä peruskorjausastetta ja tukea samalla siirtymistä vähähiilisiin rakennuksiin pitkällä aikavälillä.

Arvioinnissa yksilöitiin kansalliseen täytäntöönpanoon ja soveltamiseen liittyviä näkökohtia, joita voitaisiin kehittää edelleen parantamalla täytäntöönpanon valvontaa, noudattamisen seuranta- ja arviointia. Samassa yhteydessä havaittiin myös mahdollisuuksia vanhentuneiden säännösten yksinkertaistamiseen tai nykyaikaistamiseen ja voimassa olevien säännösten järkeistämiseen teknologisen edistyksen mukaisesti. Erityisesti

- vaatimus arvioida erittäin tehokkaiden vaihtoehtoisten järjestelmien tekninen, ympäristöön liittyvä ja taloudellinen toteutettavuus rakennusten energiatehokkuusdirektiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti on käytännössä turha, koska velvoitteessa, jonka mukaan kaikkien uusien rakennusten on oltava lähes nollaenergiarakennuksia, implisiittisesti edellytetään paikallisesti käytettävissä olevien erittäin tehokkaiden vaihtoehtoisten järjestelmien arviointia. Kyseisestä 6 artiklan 1 kohdan vaatimuksesta tulee tarpeeton rasite, minkä vuoksi se poistetaan;
- lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien säännöllisellä tarkastuksella (rakennusten energiatehokkuusdirektiivin 14 ja 15 artikla) varmistetaan, että rakennukset toimivat tehokkaasti. Vaihtoehtoisia toimenpiteitä koskeva vaihtoehto poistetaan, koska nämä toimenpiteet eivät ole osoittautuneet tehokkaiksi, ja se korvataan mahdollisuudella sähköisiin seuranta- ja valvontajärjestelmiin, joiden on havaittu olevan kustannustehokas vaihtoehto tarkastuksille.

Teknologinen edistys, joka mahdollistaa älykkäämmät rakennusjärjestelmät, tarjoaa tilaisuuksia tukea direktiivin tehokkaampaa täytäntöönpanoa ja luo myös suotuisat edellytykset, jotta voidaan tarjota tietoa kuluttajille ja investoijille energiankulutuksesta; mukautua käyttäjien tarpeisiin; hoitaa rakennuksia tehokkaasti ja vaivattomasti; tarjota liitäntä

sähköajoneuvojen lataukseen; varastoida energiaa ja tukea kysynnänohjausta nykyaikaisilla sähkömarkkinoilla.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Arviointi alkoi kesäkuussa 2015. Siinä tarkasteltiin aiempaa ja tämänhetkistä suoriutumista, ja se perustui direktiivin tulosten ja vaikutusten arviointiin, jossa otettiin huomioon sen tehokkuus, vaikuttavuus, merkityksellisyys, johdonmukaisuus ja EU-tason toimien lisäarvo. Keskeisiä tiedon lähteitä olivat kirjallisuuskatsaus, tiedot nykypolitiikan täytäntöönpanosta, aiempien seuranta- ja arviointitoimien analyysit, sidosryhmiltä saadut tiedot sekä erityistutkimukset ja -hankkeet.

Sidosryhmien kuuleminen järjestettiin seuraavasti:

- avoin julkinen internetkuuleminen 30. kesäkuuta 2015 ja 31. lokakuuta 2015 välillä;
- jäsenvaltioiden tarkempi kuuleminen direktiivin 19 artiklan mukaisesti etenkin rakennusten energiatehokkuutta koskevia yhteisiä toimia käsittelevässä kokouksessa (26. ja 27. marraskuuta 2015) ja rakennusten energiatehokkuutta käsittelevässä komiteassa (1. helmikuuta 2016);
- aihekohtaiset tekniset työpajat tietyistä aiheista (kesäkuun 2015 ja tammikuun 2016 välillä);
- sidosryhmätapahtuma 14. maaliskuuta 2016.

Internetkuuleminen päättyi 31. lokakuuta 2015, ja saatujen 308 vastausten tiivistelmä on saatavilla verkossa³. Vastaajista yli puolet (58 %) oli organisaatioita, jotka edustivat pääasiassa rakennussektoria, ja tämän jälkeen suurin ryhmä olivat jäsenvaltioissa toimivat yritykset (20 %). Yksityishenkilöiden, viranomaisten ja muiden osuus vastaajista oli 7–8 prosenttia.

Useimmat vastaajat katsoivat, että direktiivillä on luotu hyvät puitteet rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi ja että se on lisännyt tietoa energian kulutuksesta rakennuksista ja asettanut sen näkyvämmälle sijalle energiapolitiikassa. Sen panos vuosien 2030 ja 2050 energia- ja ilmastotavoitteisiin tunnustettiin. Suurin osa vastaajista katsoi, että direktiivi on onnistunut, kun taas kolmanneksen mukaan se ei ole onnistunut. Useat vastaajat totesivat, että on liian aikaista sanoa, miten onnistunut direktiivi on ollut, koska sen vaikutuksia on vaikea eritellä. Toiset taas katsoivat, että direktiivi ei ole ollut niin tehokas kuin se voisi olla, kun otetaan huomioon energiankulutuksen parantamisen valtava potentiaali rakennussektorilla edelleen.

Negatiivisissa vastauksissa mainittiin syinä rajalliseen vaikutukseen viivästynyt ja epäjohdonmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa, energiatehokkuustodistusten heikko laatu, toimenpiteiden hidas käyttöönotto ja alhainen peruskorjausaste samoin kuin ”lähes nollaenergiarakennusten” puuttuva määritelmä sekä tarve parantaa rahoitusvälineiden käyttöä. Useat vastaajat toivat myös esiin toimenpiteiden heikon noudattamisen ja täytäntöönpanon valvonnan, kun taas toiset katsoivat, että talouskriisi on hidastanut parannuksia rakennussektorilla. Useat vastaajat totesivat, että vaikka direktiivillä on onnistuttu parantamaan uusien rakennusten energiatehokkuutta, sillä ei kannusteta riittävästi energiatehokkuuden parantamiseen liittyviin peruskorjauksiin.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

³ Public Consultation on the Evaluation of the EPBD – Final summary report, 2015, Euroopan komissio (laatinut Ecofys) <https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/MJ-02-15-954-EN-N.pdf>

Direktiivin täytäntöönpanoa koskevia tietoja on myös saatu rakennusten energiatehokkuutta koskevien yhteisten toimien⁴ tuloksista, jäsenvaltioiden kanssa säännöllisesti käytävästä vuoropuhelusta ja rakennusten energiatehokkuutta käsittelevän komitean toimista.

Horisontti 2020 -ohjelman ”Turvallinen, puhdas ja tehokas energia” -luvun energiatehokkuusosiosta ja sen edeltäjän ”Älykäs energiahuolto Euroopassa” -ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden tuloksia analysoitiin⁵ ja ne tuotiin esiin tarvittaessa.

Euroopan komission toteuttamien kuulemistoimien lisäksi arvioinnissa hyödynnettiin muita tietolähteitä, esimerkiksi kirjallisuuskatsauksessa löytyneitä tutkimuksia.

• **Vaikutusten arviointi**

Vaikutusten arviointi toimitettiin kahdesti komission sääntelyntarkastelulautakunnalle. Luonnos, joka toimitettiin 1. heinäkuuta 2016, sai puoltavan lausunnon 26. heinäkuuta. Tiivistelmä vaikutusten arvioinnista ja lautakunnan kaksi lausuntoa ovat saatavissa komission verkkosivustolta⁶:

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin seuraavia vaihtoehtoja:

Ei muutosta

Direktiivin ei muutosta -vaihtoehto merkitsee, että nykyisten toimenpiteiden lisäksi ei toteuteta muita. Nyt voimassa olevan direktiivin ja siihen liittyvien sääntely- ja muiden välineiden täytäntöönpano siis jatkuu ennallaan. Tätä lähestymistapaa voitaisiin täydentää toimenpiteillä, joilla maksimoidaan direktiivin vaikutus. Noudattamisen parantamisessa voisi auttaa hyvien toimintatapojen vaihto hyödyntämällä eri vaihtofoorumeita (esim. yhteiset toimet). Ei muutosta -vaihtoehdossa oletetaan, että tämä toiminta jatkuisi.

Toimintavaihtoehdot

Useimmat ehdotetuista toimenpiteistä voidaan pannaan täytäntöön ei-sitovilla toimenpiteillä (vaihtoehto I) ja/tai kohdennetuilla muutoksilla (vaihtoehto II). Jotkin toimenpiteistä menevät nykyisiä säädöspuitteita pidemmälle ja vaatisivat voimassa olevan direktiivin perusteellista tarkistusta (vaihtoehto III).

Vaihtoehto I: Täytäntöönpanon vahvistaminen ja lisäohjeet

Tähän vaihtoehtoon sisältyy joukko ehdotuksia, joilla vahvistetaan nykyisten sääntelypuitteiden täytäntöönpanoa muuttamatta direktiiviä. Se perustuu direktiivin aktiivista täytäntöönpanoa koskevaan työhön EU:n sekä jäsenvaltioiden keskus- ja aluetasolla. Se menee hieman pidemmälle kuin ei muutosta -vaihtoehto, ja siinä ehdotetaan ei-sitovia toimenpiteitä ja ohjeita, joilla voitaisiin parantaa lainsäädännön täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa ja edistää sellaisten vapaaehtoisten toimenpiteiden hyödyntämistä, joita jäsenvaltiot eivät ole vielä tutkineet.

Vaihtoehto II: Täytäntöönpanon vahvistaminen, mukaan luettuna kohdennetut muutokset nykyisten säännösten vahvistamiseksi

Tämä vaihtoehto sisältää vaihtoehdon I ehdotukset mutta menee pidemmälle ja edellyttää voimassa olevaan direktiiviin kohdennettuja muutoksia, joilla puututaan ongelmakohtiin

⁴ Implementing the Energy Performance of Buildings Directives, 2016, Concerted Action EPBD.

⁵ Good practice in energy efficiency, SWD(2016) 404.

⁶ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#ener

kattavammin. Toisin kuin vaihtoehdossa III tässä vaihtoehdossa pysytellään kuitenkin nykyisen direktiivin puitteissa ja tarjotaan tietoa paremmin loppukäyttäjille ja asetetaan asianmukaiset vähimmäistason suorituskykyvaatimukset, jotta vältetään muut kuin optimaaliset rakennuksiin kohdistuvat toimet.

Vaihtoehto III: Täytäntöönpanon vahvistaminen, yhdenmukaistamisen lisääminen ja kunnianhimoisemmat tavoitteet

Tämä toimintavaihtoehto on kaikkein kunnianhimoisin ja ulottuu direktiivin nykyistä lähestymistapaa pidemmälle: siinä edellytetään, että rakennusten omistajat tekevät peruskorjauksia rakennuksille.

Kolmen vaihtoehdon vertailun perusteella voidaan tehdä seuraavat päätelmät:

- Vaihtoehdossa I keskitytään nykyisen direktiivin jatkuvaan vahvistamiseen ja tuetaan samalla jäsenvaltioita antamalla ohjeita ja tukea. Arviointiraportissa ja julkisessa kuulemisessa esiin tuodut parannusmahdollisuudet, joilla edistettäisiin rakennusten energiatehokkuutta estävien tekijöiden poistamista, eivät toteutuisi.
- Vaihtoehtoon III sisältyy kunnianhimoisia toimenpiteitä, joilla kohotetaan peruskorjausasetetta, minkä vuoksi sen vaikutukset ovat erittäin suuret. Se tarkoittaisi merkittävää muutosta rakennussektorilla, etenkin sitä kautta, että tehdään tuhansien rakennusten peruskorjauksesta pakollista. Toimenpiteeseen liittyy kuitenkin joitakin ongelmia, kuten pakolliset investoinnit, joita ei voitaisi pitää kustannustehokkaina rahoituksen näkökulmasta. Siihen liittyy myös käytännön kysymyksiä (esim. energiatehokkuuden laskentamenetelmien tai energiatehokkuustodistusten yhdenmukaistaminen edelleen), ja voidaan ajatella, että siinä ei täysin noudateta toissijaisuusperiaatetta (esim. velvollisuus peruskorjata rakennus omistajuuden tai vuokrasuhteen vaihtuessa, julkinen tuki rakennusten pakollisiin energiakorjauksiin sekä rakentajien ja asentajien pakollinen koulutus).
- Parhaaksi arvioitiin vaihtoehto II, koska se on parhaiten linjassa direktiivin arvioinnin tulosten ja nykyisten puitteiden kanssa. Vaihtoehdolla parannetaan ja yksinkertaistetaan merkittävästi direktiiviä ja yleisiä sääntelypuitteita ja parannetaan rakennusten energiatehokkuutta kohdennetuilla muutoksilla mutta mahdollistetaan samalla mittava jousto kansallisessa täytäntöönpanossa seuraavasti:
 - Sillä voidaan pitää voimassa nykyinen varovainen soveltamisala, jolla tuetaan rakennusten energiatehokkuutta koskevia EU:n toimia, taataan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattaminen ja kustannustehokkuus ja annetaan jäsenvaltioille merkittävästi joustovaraa.
 - Siinä säilytetään hyvin toimivan ja sidosryhmien, myös jäsenvaltioiden, tukeman direktiivin keskeiset tavoitteet, periaatteet ja yleinen rakenne.
 - Siihen sisältyy vain kohdennettuja muutoksia, jotka mahdollistavat nykyisen direktiivin toimivien ja kustannustehokkaiden keskeisten säännösten jatkuvan täytäntöönpanon.
 - Siinä ovat tasapainossa ohjeet ja vähäiset oikeudelliset tarkistukset, joilla otetaan käyttöön uusia keskitettyjä säännöksiä, joilla puututaan erityisesti olemassa oleviin rakennuksiin ja luodaan yhteys rahoitukseen.

Vähäpäästöistä liikkuvuutta koskevan eurooppalaisen strategian mukaisesti ja käyttäen perustana joidenkin jäsenvaltioiden hyvää esimerkkiä parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa

esitetään myös toimenpidettä, jolla tuetaan sähköisen liikkuvuuden kehittämistä ja edistetään vähähiiliseen talouteen siirtymistä.

Vaikutukset arvioitiin seuraaviksi:

- Taloudelliset vaikutukset: Lievästi positiivinen vaikutus kasvuun, minkä taustalla ovat energiatehokkuuteen tehtävät lisäinvestoinnit ja energian tuonnin väheneminen, lisäinvestointeihin tiiviisti liittyvä piristysruiske rakennus- ja insinöörisektorille, positiiviset vaikutukset eristys- ja tasolasisektorilla ja erityisesti pk-yrityksiä hyödyttävät investoinnit rakennusten peruskorjaukseen.
 - Sosiaaliset vaikutukset: Työllisyysvaikutus noudattelee BKT:n mukaista linjaa, joskin pienemmässä mittakaavassa. Sisäilman parannukset vähentävästi merkittävästi kuolevuuteen, sairastuvuuteen ja terveydenhuoltoon liittyviä kustannuksia. Energiaköyhyyden alalla odotetaan lievästi positiivista vaikutusta.
 - Ympäristövaikutukset: Kasvihuonekaasujen päästöt vähenevät hieman kaikissa jäsenvaltioissa.
- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Kun parhaaksi arvioidun toimintavaihtoehdon toimenpiteitä tarkastellaan kokonaisuutena, ne vähentäisivät direktiivistä aiheutuvaa hallinnollista rasitetta 98,1 miljoonalla eurolla vuodessa. Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon vaikutusta hallinnolliseen rasitteeseen koskevat laskelmat löytyvät vaikutustenarvioinnin liitteestä 9.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Tällä ehdotuksella ei muuteta jäsenvaltioiden tämänhetkisiä raportointivelvoitteita. Energiaunionin hallintaa koskevalla tulevalla lainsäädäntöehdotuksella varmistetaan, että käyttöön otetaan avoin ja luotettava suunnittelu-, raportointi- ja seurantajärjestelmä, joka perustuu yhdenmukaisuuteen kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin ja jäsenvaltioiden yhdenmukaistettuihin tilannekatsauksiin, joissa arvioidaan säännöllisesti kansallisten suunnitelmien täytäntöönpanoa energiaunionin viiden toimintaloikon osalta. Tämän ansiosta jäsenvaltioiden hallinnollinen rasite kevenee, mutta komissio kykenee edelleen seuraamaan, miten jäsenvaltiot edistyvät energiatehokkuustavoitteidensa ja koko EU:ta koskevan tavoitteen saavuttamisessa.

Ehdotuksella otetaan käyttöön uusia seurattavia velvoitteita (vähähiilisiin rakennuksiin siirtyminen, rakennusten peruskorjaus, rakennusten tekniset järjestelmät, taloudelliset kannustimet ja markkinaesteet) ja yksinkertaistetaan uusia rakennuksia koskevia velvoitteita, jotka liittyvät lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksiin ja niistä raportointiin.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Energiaunionin hallintaa koskevalla asetusehdotuksella pyritään vähentämään ja järjeistämään jäsenvaltioiden raportointi- ja suunnittelovelvoitteita samoin kuin komission seurantavelvoitteita. Energiaunionin hallintaa koskevalla ehdotuksella luodaan myös jäsenvaltioiden ja komission välille toistuva prosessi, jotta saavutettaisiin yhteisesti

energiaunionin tavoitteet. Energiaunionin hallintaa koskevan ehdotuksen mukaisesti vaadittujen suunnitelmien ja raporttien pitäisi antaa komissiolle mahdollisuus arvioida ja seurata jäsenvaltioiden edistymistä direktiivin tavoitteiden saavuttamisessa.

Muutetaan direktiiviä seuraavasti:

- laajennetaan direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa annettua rakennusten teknisten järjestelmien määritelmää niin, että se kattaa paikan päällä tapahtuvan sähköntuotannon ja paikan päällä olevan infrastruktuurin sähköistä liikkuvuutta varten;
- siirretään energiatehokkuusdirektiivin rakennusten peruskorjausta koskeva 4 artikla tähän direktiiviin johdonmukaisuuden parantamiseksi ja sisällytetään siihen lisäksi näkökohdat, jotka koskevat energiaköyhyyttä, rakennusten peruskorjauksen älykkään rahoituksen tukemista sekä vähähiilisiin rakennuksiin siirtymistä vuoteen 2050 mennessä vuodeksi 2030 asetetut erityiset välitavoitteet huomioon ottaen. Pitkän aikavälin rakennusten peruskorjausstrategioista tulee osa yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia (ja ne liitetään niihin), ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä komissiolle 1 päivään tammikuuta 2019 mennessä vuoden 2020 jälkeisen kauden osalta energiaunionin hallintaa koskevassa asetuksessa esitetyn menettelyn mukaisesti. Strategia kattaa asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjaukset;
- yksinkertaistetaan uusia rakennuksia koskevaa 6 artiklaa rajoittamalla se vaikutustenarvioinnissa hyödyllisimmäksi yksilöityyn säännökseen eli yleiseen velvoitteeseen varmistaa, että uudet rakennukset täyttävät energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Muut vaikeaselkoisemmat säännökset poistetaan;
- päivitetään direktiivin 8 artiklaa, jotta voidaan ottaa huomioon rakennusten teknisten järjestelmien tarkistettu määritelmä. Uudella kohdalla otetaan käyttöön uusia vaatimuksia, jotka koskevat
 - (a) sähköiseen liikkuvuuteen liittyvää infrastruktuuria; uusien muiden kuin asuinrakennusten ja laajamittaisten korjausten kohteena olevien muiden kuin asuinrakennusten, joissa on enemmän kuin 10 pysäköintipaikkaa, on varustettava yksi kymmenestä pysäköintipaikasta sähköistä liikkuvuutta varten. Tätä sovelletaan kaikkiin muihin kuin asuinrakennuksiin, joissa on enemmän kuin 10 pysäköintipaikkaa, vuodesta 2025 lähtien, mukaan luettuna rakennukset, joiden latauspisteiden asennuksiin sovelletaan julkisia hankintoja koskevaa menettelyä. Uusien asuinrakennusten ja laajamittaisten korjausten kohteena olevien asuinrakennusten, joissa on enemmän kuin 10 pysäköintipaikkaa, on valmistettava kaapelointi sähköistä latausta varten. Jäsenvaltiot voivat päättää vapauttaa vaatimuksesta rakennukset, jotka ovat pk-yritysten omistuksessa ja hallinnassa, sekä julkiset rakennukset, jotka kuuluvat vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetun direktiivin⁷ soveltamisalaan;
 - (b) rakennusten sähköiseen seurannan, automaation ja valvonnan käytön lisäämistä tarkastusten järjeistämiseksi; ja

⁷ EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1.

- (c) sellaisen älykkäitä ratkaisuja koskevan indikaattorin käyttöönottoa, jolla luokitellaan rakennuksen valmiuksia toiminnan mukauttamiseksi asukkaan ja verkon tarpeiden mukaan ja energiatehokkuuden parantamiseksi.
- päivitetään 10 artiklaa sisällyttämällä siihen kaksi energiatehokkuustodistusten käyttöä koskevaa säännöstä: julkisella rahoituksella toteutettujen peruskorjausten ansiosta saatuja säästöjä on arvioitava vertaamalla energiatehokkuustodistuksia ennen peruskorjausta ja sen jälkeen ja tietyn pinta-alan ylittävien julkisten rakennusten energiatehokkuus on ilmoitettava.
 - järjeistetään tarkastuksia koskevia 14 ja 15 artiklaa ja otetaan päivitettyillä 14 ja 15 artiklalla käyttöön säännöllisiin tarkastuksiin sovellettava tehokkaampi lähestymistapa, jota voidaan käyttää sen varmistamiseen, että rakennusten energiatehokkuus pysyy ennallaan ja/tai paranee; ja
 - päivitetään liite I, jotta voidaan parantaa avoimuutta ja johdonmukaisuutta siltä osin kuin on kyse energiatehokkuuden määrittämisestä kansallisella tai alueellisella tasolla ja ottaa huomioon sisäilman merkitys.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on sitoutunut kestäväan, kilpailukykyiseen, varmaan ja vähähiiliseen energiajärjestelmään. Vuoteen 2030 ulottuvissa energiaunionia ja energia- ja ilmastopolitiikkaa koskeissa puitteissa vahvistetaan EU:n kunnianhimoiset sitoumukset vähentää kasvihuonekaasupäästöjä edelleen (vähintään 40 %:n vähennys vuoteen 2030 mennessä vuoteen 1990 verrattuna), lisätä käytettävän uusiutuvan energian osuutta (vähintään 27 %) ja säästää energiaa vähintään 27 prosenttia (tavoitteita tarkastellaan uudelleen pitäen mielessä, että pyrkimyksenä on saavuttaa EU:n tasolla 30 %³) sekä lisätä Euroopan energian toimitusvarmuutta, kilpailukykyä ja kestävyyttä.
- (2) Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi vuoden 2016 energiatehokkuuslainsäädännön tarkistukseen on yhdistetty seuraavat: i) vuodeksi 2030 asetetun EU:n energiatehokkuustavoitteen uudelleenarviointi, jota Eurooppa-neuvosto pyysi vuonna 2014; ii) energiatehokkuutta koskevan direktiivin ja rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin perusartiklojen tarkistus; iii) toimet mahdollistavan rahoitusympäristön vahvistaminen, mukaan luettuna Euroopan rakenne- ja investointirahastot (ERI) ja Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), millä viime kädessä parannetaan energiatehokkuusinvestointien rahoitusedellytyksiä markkinoilla.

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].² EUVL C [...], [...], s. [...].³ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Bryssel, 24.10.2014.

- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU⁴ 19 artiklassa edellytetään, että komissio tarkastelee direktiiviä 1 päivään tammikuuta 2017 mennessä sen soveltamisen aikana saadun kokemuksen ja tapahtuneen edistymisen perusteella sekä tekee tarvittaessa ehdotuksia.
- (4) Tarkasteluun valmistautumiseksi komissio toteutti joukon toimia kerätäkseen näyttöä direktiivin 2010/31/EU täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa; selvityksessä keskityttiin seikkoihin, jotka toimivat ja joita voitaisiin parantaa.
- (5) Selvityksen ja vaikutustenarvioinnin tulokset viittasivat siihen, että direktiiviin 2010/31/EU olisi tehtävä joukko muutoksia nykyisten säännösten vahvistamiseksi ja tiettyjen seikkojen yksinkertaistamiseksi.
- (6) Unioni on sitoutunut kehittämään varman, kilpailukykyisen ja vähähiilisen energiajärjestelmän vuoteen 2050 mennessä⁵. Tämän päämäärän saavuttamiseksi jäsenvaltiot ja investoijat tarvitsevat välitavoitteita, joilla varmistetaan rakennusten muuttaminen vähähiilisiksi vuoteen 2050 mennessä. Vähähiilisen rakennuskannan saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä jäsenvaltioiden olisi yksilöitävä välitavoitteet, jotta saavutetaan vuodelle 2030 asetetut keskipitkän aikavälin ja vuodelle 2050 asetetut pitkän aikavälin tavoitteet.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/27/EU⁶ säädetyt pitkän aikavälin strategioita koskevat säännökset olisi siirrettävä direktiiviin 2010/31/EU, johon ne sopivat johdonmukaisemmin.
- (8) Digitaalisia sisämarkkinoita ja energiaunionia koskevat ohjelmat olisi linjattava toisiinsa nähden ja niillä olisi pyrittävä samoihin tavoitteisiin. Energiajärjestelmien digitalisointi muuttaa nopeasti energiaympäristöä, olipa kyseessä sitten uusiutuvien energialähteiden integrointi älykkäisiin verkkoihin tai älykkäitä verkkoja varten valmiit rakennukset. Rakennussektorin digitalisoimiseksi olisi tarjottava kohdennettuja kannustimia, jotta voitaisiin edistää älykkäitä verkkoja varten valmiita järjestelmiä ja digitaalisia ratkaisuja rakennusympäristössä.
- (9) Jotta voidaan mukauttaa tätä direktiiviä teknisen edistyksen perusteella, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti asetuksen täydentämiseksi määrittelemällä älykkäitä ratkaisuja koskeva indikaattori ja mahdollistamalla sen täytäntöönpano. Älykkäitä ratkaisuja koskevaa indikaattoria olisi käytettävä mittaamaan rakennusten kykyä hyödyntää tietotekniikka- ja sähköjärjestelmiä toiminnan optimoimiseksi ja sähköverkossa toimimiseksi. Älykkäitä ratkaisuja koskeva indikaattori lisää rakennusten omistajien ja asukkaiden parissa tietoisuutta rakennusten teknisten järjestelmien automatisoinnin ja sähköisen valvonnan arvosta ja lisää asukkaiden luottamusta siihen, että uusilla toiminnoilla saadaan tosiasiallisia säästöjä.
- (10) Myös innovointi ja uusi teknologia mahdollistavat sen, että rakennukset voivat tukea yleistä vähähiiliseen talouteen siirtymistä. Rakennuksia voidaan esimerkiksi hyödyntää kehitettäessä infrastruktuuria, jota tarvitaan sähköajoneuvojen älykästä

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁵ Tiedonanto *Energia-alan etenemissuunnitelma 2050* (KOM(2011) 885 lopullinen).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

latausta varten, ja ne voivat myös tarjota haluttaessa jäsenvaltioille perustan autojen akkujen käyttämiseksi voimanlähteenä. Tämän tavoitteen huomioon ottamiseksi rakennusten teknisten järjestelmien määritelmää olisi laajennettava.

- (11) Vaikutustenarvioinnissa yksilöitiin kaksi säännösjoukkoa, joiden tavoite voitaisiin saavuttaa tehokkaammin nykytilanteeseen verrattuna. Ensinnäkin velvoitteesta, jonka mukaan erittäin tehokkaista vaihtoehtoisista järjestelmistä on tehtävä toteutettavuustutkimus ennen rakennustöiden aloittamista, on tullut kohtuuttoman työläs. Toiseksi havaittiin, että lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksiin liittyvillä säännöksillä ei ole onnistuttu riittävällä ja tehokkaalla tavalla varmistamaan näiden teknisten järjestelmien alkuvaiheen ja ylläpidettyä energiatehokkuutta. Tällä hetkellä ei harkita riittävällä tavalla edes edullisia teknisiä ratkaisuja, joiden takaisinmaksuaika on erittäin lyhyt, kuten lämmitysjärjestelmän hydraulinen tasapainottaminen ja lämmönsäätöventtiilien asentaminen/vaihtaminen. Tarkastuksiin liittyviä säännöksiä muutetaan, jotta varmistetaan tarkastusten paremmat tulokset.
- (12) Erityisesti suuremmissa laitoksissa rakennusten automatisointi ja teknisten järjestelmien sähköinen seuranta ovat osoittautuneet tarkastusten tehokkaiksi korvikkeiksi. Tällaisten laitteiden asennusta olisi pidettävä kaikkein kustannustehokkaimpana vaihtoehtona tarkastuksille suurissa muissa kuin asuinrakennuksissa ja tietyn kokoisissa usean asunnon asuinrakennuksissa, joissa niiden takaisinmaksuaika on alle kolme vuotta. Tämän vuoksi poistetaan nykyinen mahdollisuus valita vaihtoehtoisia toimenpiteitä. Pienemmissä laitoksissa asentajien antamalla asiakirjoilla ja näiden tietojen rekisteröinnillä energiatehokkuustodistusten tietokantoihin helpotetaan sen todentamista, että kaikille rakennusten teknisille järjestelmille asetettuja vähimmäisvaatimuksia noudatetaan, ja vahvistetaan energiatehokkuustodistusten roolia. Lisäksi nykyiset säännölliset turvallisuustarkastukset ja huollot antavat edelleen mahdollisuuden tarjota suoraa neuvontaa energiatehokkuuden parantamiseksi.
- (13) Jotta voidaan varmistaa energiatehokkuuteen liittyvien taloudellisten toimenpiteiden paras mahdollinen hyödyntäminen rakennusten peruskorjauksissa, ne olisi yhdistettävä peruskorjauksen tasoon, joka olisi arvioitava vertaamalla energiatehokkuustodistuksia ennen peruskorjausta ja sen jälkeen.
- (14) Rahoituksen saatavuus helpottuu, kun käytettävissä on korkealaatuisia tietoja. Sen vuoksi julkisista rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m², olisi ilmoitettava niiden tosiasiallinen energiankulutus.
- (15) Tämänhetkistä energiatehokkuustodistusten riippumatonta valvontajärjestelmää olisi vahvistettava sen varmistamiseksi, että todistukset ovat hyvälaatuisia ja että niitä voidaan käyttää vaatimusten noudattamisen tarkastamiseen ja tilastojen tuottamiseen alueellisista/kansallisista rakennuskannoista. Rakennuskannasta tarvitaan korkealaatuisia tietoja, jotka voitaisiin osittain tuottaa energiatehokkuustodistusten rekistereistä tai tietokannoista, joita lähes kaikki jäsenvaltiot ovat kehittämässä ja joita ne hallinnoivat.
- (16) Rakennusten energiatehokkuutta koskevan politiikan tavoitteiden saavuttamiseksi energiatehokkuustodistusten avoimuutta olisi parannettava varmistamalla, että kaikki laskelmiin tarvittavat parametrit esitetään ja niitä sovelletaan johdonmukaisesti sekä sertifiointivaatimusten että energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten osalta. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset toimenpiteet esimerkiksi sen varmistamiseksi, että rakennusten asennettujen, vaihdettujen tai päivitettyjen

teknisten järjestelmien energiatehokkuus dokumentoidaan rakennuksen sertifiointia ja vaatimusten noudattamisen tarkastamista varten.

- (17) Lähes nollaenergiarakennuksista 29 päivänä heinäkuuta 2016 annetussa komission suosituksessa (EU) 2016/1318 esitettiin, miten direktiivin täytäntöönpanolla voitaisiin samaan aikaan varmistaa rakennuskannan parantaminen ja siirtyminen kestävämpään energiahuoltoon, mikä tukee myös lämmitystä ja jäähdytystä koskevaa strategiaa⁷. Jotta voidaan varmistaa asianmukainen täytäntöönpano, rakennusten energiatehokkuuden laskemiseen tarkoitettujen yleisten puitteiden päivittämistä olisi tuettava Euroopan standardointikomitean (CEN) toimilla, joita se toteuttaa Euroopan komission toimeksiannon M/480 nojalla.
- (18) Tämän direktiivin säännöksillä ei pitäisi estää jäsenvaltioita asettamasta kunnianhimoisempia energiatehokkuusvaatimuksia rakennusten tasolla ja rakennusten osille, kunhan tällaiset toimenpiteet ovat unionin lainsäädännön mukaisia. Ei ole tämän direktiivin ja direktiivin 2012/27/EU tavoitteiden vastaista, että nämä vaatimukset voivat joissakin tapauksissa rajoittaa sellaisten tuotteiden asentamista tai käyttöä, jotka kuuluvat muun sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön piiriin, edellyttäen että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta markkinaestettä.
- (19) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli vähentää tarvittavaa energiaa, jotta saavutetaan rakennusten tyypilliseen käyttöön liittyvä energiantarve. Direktiivin tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tason toimilla, koska näin taataan yhteisten tavoitteiden, yhteisymmärryksen ja poliittisten pyrkimysten johdonmukaisuus. Unioni toteuttaa sen vuoksi toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (20) Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁸ mukaisesti jäsenvaltiot ovat sitoutuneet liittämään perustelluissa tapauksissa ilmoitukseen toimenpiteistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (21) Sen vuoksi direktiiviä 2010/31/EU olisi muutettava,
- OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2010/31/EU seuraavasti:

1. Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. ’rakennuksen teknisillä järjestelmillä’ tarkoitetaan teknisiä laitteita, joita käytetään rakennuksen tai rakennuksen osan lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, veden lämmitykseen, kiinteään valaistukseen, rakennuksen automatisointiin ja valvontaan, paikalla tapahtuvaan sähköntuotantoon, sähköistä

⁷ COM(2016) 51 final.

⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

liikkuvuutta varten tarkoitettuun paikan päällä olevaan infrastruktuuriin tai näiden yhdistelmään, mukaan luettuna ne, jotka käyttävät uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa;”;

2. Lisätään 2 artiklan jälkeen 2 a artikla ”Pitkän aikavälin peruskorjausstrategia”, joka on toimitettava [energiaunionin hallinnasta] annetun asetuksen (EU) ~~XX/20XX~~ nojalla laadittavien yhdenmetyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien mukaisesti:

- a) Artiklan 1 kohdan muodostaa rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU⁹ 4 artikla, sen viimeistä alakohtaa lukuun ottamatta;
- b) Lisätään 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. ”Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa pitkän aikavälin peruskorjausstrategiassaan jäsenvaltioiden on esitettävä suunnitelma, jossa on selkeät välitavoitteet ja toimenpiteet, jotta ne saavuttavat vuoteen 2050 ulottuvan vähähiilistä kansallista rakennuskantaa koskevan pitkän aikavälin tavoitteen ja vuodeksi 2030 asetetut erityiset välitavoitteet.

Pitkän aikavälin peruskorjausstrategialla on myös edistettävä energiaköyhyyden lieventämistä.

3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen investointipäätösten ohjaamiseksi jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mekanismeja, joilla

- a) liitetään hankkeita yhteen, jotta investoijien on helpompi rahoittaa 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja peruskorjauksia;
- b) vähennetään energiatehokkuuteen liittyvän toiminnan riskejä investoijien ja yksityisen sektorin kannalta; ja
- c) hyödynnetään julkista rahoitusta, jotta houkuteltaisiin täydentäviä yksityisen sektorin investointeja tai voitaisiin puuttua tiettyihin markkinoiden toimintapuutteisiin.”;

3. Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

- a) Poistetaan 1 kohdan toinen alakohta;
- b) Poistetaan 2 ja 3 kohta;

4. Poistetaan 7 artiklan viides alakohta;

5. Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

- a) Poistetaan 1 kohdan kolmas alakohta;
- b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikissa uusissa muissa kuin asuinrakennuksissa ja kaikissa laajamittaisten korjausten kohteena olevissa muissa kuin asuinrakennuksissa, joissa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa, vähintään joka kymmenes pysäköintipaikka on varustettu vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetussa direktiivissä 2014/94/EU¹⁰ tarkoitettulla latauspisteellä, joka kykenee

⁹ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 13.

¹⁰ EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1.

aloittamaan ja lopettamaan latauksen hintasignaalien mukaisesti. Tätä vaatimusta sovelletaan kaikkiin muihin kuin asuinrakennuksiin, joissa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa, 1 päivästä tammikuuta 2025.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla asettamatta tai soveltamatta edellisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia rakennuksiin, jotka ovat pienten ja keskisuurten yritysten omistuksessa ja hallinnassa, sellaisina kuin ne on määriteltä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevassa I osastossa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusissa asuinrakennuksissa ja laajamittaisten korjausten kohteena olevissa asuinrakennuksissa, joissa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa, valmistellaan kaapelointi niin, että kullekin pysäköintipaikalle voidaan asentaa latauspiste sähköisiä ajoneuvoja varten.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla asettamatta tai soveltamatta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia julkisiin rakennuksiin, jotka kuuluvat jo direktiivin 2014/94/EU soveltamisalaan.”

c) Lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun rakennuksen tekninen järjestelmä asennetaan, vaihdetaan tai päivitetään, koko muutetun järjestelmän kokonaisenergiatehokkuus arvioidaan ja dokumentoidaan ja dokumentit toimitetaan rakennuksen omistajalle, jotta ne ovat käytettävissä 1 kohdan nojalla asetettujen vähimmäisvaatimusten noudattamisen todentamista ja rakennuksen energiatehokkuustodistuksen myöntämistä varten. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä tiedot sisällytetään 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun kansalliseen energiatehokkuustodistusten tietokantaan.

6. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla määritelmä älykkäitä ratkaisuja koskevasta indikaattorista ja edellytykset, joiden vallitessa älykkäitä ratkaisuja koskeva indikaattori tarjottaisiin lisätietona mahdollisille uusille vuokralaisille tai ostajille.

Älykkäitä ratkaisuja koskevan indikaattorin on katettava joustavuuteen liittyvät ominaisuudet ja vahvistetut toiminnot ja toimintakyvyt, jotka ovat tulosta paremmin toisiinsa yhteydessä olevista ja sisäänrakennetuista älykkäistä laitteista, jotka on integroitu rakennusten perinteisiin teknisiin järjestelmiin. Näiden ominaisuuksien on parannettava asukkaiden ja itse rakennuksen kykyä reagoida asumismukavuuteen tai toiminnallisuuteen liittyviin vaatimuksiin, ottaa osaa kysynnänohjaukseen ja edistää erilaisten energiajärjestelmien ja kaukoinfrastruktuurien, joihin rakennus on liitetty, optimaalista, jouhevaa ja turvallista toimintaa.”;

6. Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on linkitettävä rakennusten peruskorjausta johtuviin energiatehokkuuden parannuksiin liittyvät taloudelliset toimenpiteet tällaisesta peruskorjauksesta saavutettaviin energiansäästöihin. Nämä säästöt on määritettävä vertaamalla ennen peruskorjausta ja sen jälkeen myönnettyjä energiatehokkuustodistuksia.”;

b) Lisätään 6 a ja 6 b kohta seuraavasti:

”6 a) Kun jäsenvaltiossa otetaan käyttöön tietokanta energiatehokkuustodistusten rekisteröimiseksi, sen avulla on voitava seurata rakennusten todellista energiankulutusta, niiden koosta ja luokasta riippumatta. Tietokannan on sisällettävä todelliseen energiankulutukseen liittyvät säännöllisesti päivitettävät tiedot rakennuksista, jotka ovat kansalaisten toistuvien käyntien kohteena ja joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m².

6 b) Pyynnöstä on asetettava saataville aggregoidussa ja anonymisoidussa muodossa olevat tiedot, jotka ovat EU:n tietosuojavaatimusten mukaisia, vähintään viranomaisille tilasto- ja tutkimustarkoituksiin.”;

7. Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä säännöllisen tarkastuksen tekemiseksi rakennusten lämmitykseen käytettyjen järjestelmien kaikille sellaisille osille, joihin voidaan päästä käsiksi, kuten lämmönkehitin, valvontajärjestelmä ja kiertovesipumppu, muissa kuin asuinrakennuksissa, joiden primäärienergian kokonaiskulutus on yli 250 MWh, ja asuinrakennuksissa, joissa on keskitetty tekninen järjestelmä, jonka kumuloitu nimellisteho on yli 100 kW. Tarkastuksessa on arvioitava lämmityskattilan tehokkuus ja mitoitus verrattuna rakennuksen lämmitysvaatimuksiin. Lämmityskattilan mitoitusta ei tarvitse arvioida uudelleen, jos lämmitysjärjestelmään ei ole tehty muutoksia tai rakennuksen lämmitysvaatimukset eivät ole muuttuneet.”;

b) Poistetaan 2, 3, 4 ja 5 kohta ja korvataan ne seuraavasti:

”2. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia sen varmistamiseksi, että muut kuin asuinrakennukset, joiden primäärienergian kokonaiskäyttö on yli 250 MWh vuodessa, varustetaan automaatio- ja valvontajärjestelmillä. Näiden järjestelmien on kyettävä:

- a) seuraamaan, analysoimaan ja mukauttamaan energian käyttöä jatkuvasti;
- b) tekemään vertailevaa analyysiä rakennuksen energiatehokkuudesta, havaitsemaan rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokkuushäviöitä ja ilmoittamaan tiloista tai rakennuksen teknisestä hallinnoinnista vastaavalle henkilölle energiatehokkuuden parantamiseen liittyvistä mahdollisuuksista;
- c) mahdollistamaan viestintä toisiinsa yhteydessä olevien rakennusten teknisten järjestelmien kanssa ja muiden rakennuksen sisäisten laitteiden kanssa sekä yhteentoimivuus rakennusten teknisten järjestelmien välillä erilaisesta valmistajakohtaisesta teknologiasta, laitteista ja valmistajista riippumatta.

3. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia sen varmistamiseksi, että asuinrakennukset, joissa on keskitetty tekninen järjestelmä, jonka kumuloitu nimellisteho on yli 100 kW, varustetaan:

- a) jatkuvalla sähköisellä seurannalla, jolla mitataan järjestelmän energiatehokkuutta ja ilmoitetaan rakennuksen omistajille tai

hoitajille, jos se on merkittävästi vähentynyt ja jos järjestelmän huolto on tarpeen, ja

- b) tehokkailla valvontatoiminnoilla, joilla varmistetaan energian optimaalinen tuottaminen, jakelu ja käyttö.”;

8. Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä säännöllisen tarkastuksen tekemiseksi ilmastointijärjestelmien kaikille sellaisille osille, joihin voidaan päästä käsiksi, muissa kuin asuinrakennuksissa, joiden primäärienergian kokonaiskulutus on yli 250 MWh, ja asuinrakennuksissa, joissa on keskitetty tekninen järjestelmä, jonka kumuloitu nimellisteho on yli 100 kW. Tarkastuksessa on arvioitava ilmastoinnin tehokkuus ja mitoitus verrattuna rakennuksen jäähdytysvaatimukseen. Mitoitusta ei tarvitse arvioida uudelleen, jos ilmastointijärjestelmään ei ole tehty muutoksia tai rakennuksen jäähdytysvaatimukset eivät ole muuttuneet.”;

- b) Poistetaan 2, 3, 4 ja 5 kohta ja korvataan ne seuraavasti:

”2. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia sen varmistamiseksi, että muut kuin asuinrakennukset, joiden primäärienergian kokonaiskäyttö on yli 250 MWh vuodessa, varustetaan automaatio- ja valvontajärjestelmillä. Näiden järjestelmien on kyettävä:

- a) seuraamaan, analysoimaan ja mukauttamaan energian käyttöä jatkuvasti;
- b) tekemään vertailevaa analyysiä rakennuksen energiatehokkuudesta, havaitsemaan rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokkuushäviöitä ja ilmoittamaan tiloista tai rakennuksen teknisestä hallinnoinnista vastaavalle henkilölle energiatehokkuuden parantamiseen liittyvistä mahdollisuuksista;
- c) mahdollistamaan viestintä toisiinsa yhteydessä olevien rakennusten teknisten järjestelmien kanssa ja muiden rakennuksen sisäisten laitteiden kanssa sekä yhteentoimivuus rakennusten teknisten järjestelmien välillä erilaisesta valmistajakohtaisesta teknologiasta, laitteista ja valmistajista riippumatta.

3. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia sen varmistamiseksi, että asuinrakennukset, joissa on keskitetty tekninen järjestelmä, jonka kumuloitu nimellisteho on yli 100 kW, varustetaan:

- a) jatkuvalla sähköisellä seurannalla, jolla mitataan järjestelmän energiatehokkuutta ja ilmoitetaan rakennuksen omistajille tai hoitajille, jos se on merkittävästi vähentynyt ja jos järjestelmän huolto on tarpeen, ja
- b) tehokkailla valvontatoiminnoilla, joilla varmistetaan energian optimaalinen tuottaminen, jakelu ja käyttö.”;

9. Korvataan 19 artiklassa vuosiluku ”2017” vuosiluvulla ”2028”;

10. Korvataan 20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on annettava rakennusten omistajille tai vuokralaisille tietoja erityisesti energiatehokkuustodistuksista, niiden tarkoituksesta ja tavoitteista, kustannustehokkaista tavoista parantaa rakennuksen energiatehokkuutta sekä tarvittaessa käytettävissä olevista taloudellisista välineistä rakennuksen energiatehokkuuden parantamiseksi.”;

11. Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle 5, 8 ja 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 5, 8 ja 22 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi *[date of the entry into force...]* alkaen.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5, 8 ja 22 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen delegoidun säädöksen antamista komissio kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 5, 8 ja 22 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”;

12. Poistetaan 24 ja 25 artikla;

13. Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Poistetaan energiatehokkuutta koskevan direktiivin 2012/27/EU¹² 4 artiklan säännökset, lukuun ottamatta sen viimeistä alakohtaa.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään XXX *[Please insert the*

¹¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

¹² EUVL L 315, 14.11.2012, s. 13.

date 12 months following the date of entry into force]. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja